

העולם הזה



רשום גליקסון 4 תל אביב, 26785.
ת.ד. 136. טען לספרים: עולטרס-
הסוציא לאור: העולם הזה כטיס
דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. סל. 62239
התפצץ: דוד סופר ובניו, תל אביב.
השכרת איננה אחראית לחוקן הסודות.

העורך הראשי:
מורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
רב מיתא, מורי סלו
עורך תוכן:
סילבי טשה
כתב בכיר:
אלי תבור
חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, שיע נלוו,
לילי גלילי, דוד תורוביץ, דוד ורד, רוני
זוהר, אברהם חסון, אוסקר סאובר, אלכס
מיס. אביבה סמו, עמוס סינר, שלמה פרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

29 יולי 1944

המקובלים במדינת ישראל, הם לא היו נתי
נים לקניה, כמו הפלונות, ואי אפשר היה
לאיים עליהם בהפסקת מענקים כספיים ו
בגילוי מעשי שחיתות אישית שלהם.

המסע נגד לוחמי השחיתות נבנה על אבן
המינה של רצח קסטנר, מאמרים בדבר,
הארץ, גידולס פוטס ובסאונים אחרים ה
אשימו במירוץ את, כל אלה העוסקים ה
כס והערב בגילוי שערוריות וכל אלה ה
מסוים השמיץ את משטרת ישראל ולצידה
קקן שחיתות וקוננויות בצע" באחריות ציבר
רית לרצח קסטנר, הם גם לא היססו לכלול
שופטים בישראל ברשימת האחראים.
והי רק התחלה, המטרה הסופית היא
להשלים משטר של פחד, בו לא יהיה כל

ליום ישראליים על האי, הרי למעשה האי
לא נכבש כלל, לכן אין טעם לרבר על מינויו
והחזרה ממנו, אם, כפי שכתב שלום כהן,
באמת נכבש האי בהסתערות של מרינס
ישראליים, מעניין לראות מה צורתם.
זאב שיק, תל אביב
יראה הקורא שיק את התמונה וישתכנע
כי אמנם נחתו חיילי צה"ל נחיתת כיבוש
לאי טיראן, למחרת כיבוש שארם אלשייך.
התנהגותם של הערבים תושבי הרצועה,
בעת הפינוי, מוכיחה יותר מכל עובדה
אחרת כי לא היה טעם להישאר ברצועה
ולצדקה למדינת ישראל. אותם הערבים היו
כיום בתוכנו ניים חמישי, הם צבועים ה
רמאים ופוסב שישארו במקום אליו הם
שייכים.

הוראות למשפט
למרות שום אני חניך השומר הצעיר,
איני מקבל את ספקות חבר השופטים על
העולם הזה בנו שמואל (העולם הזה 1012).
ידוע לי כי בכל קיבוצי השומר הצעיר
הנדולים וערבים עתה, או שנערכו כבר,
משפטים על העולם הזה, לפי הוראות ההי
נהג הארצית, שנכללה לנוכח מסדי הדירת
העתון ודעותיו לקיבוצי התנועה. משום
כך פסקי הדיון אינם אויבוקטיביים, ומסווגים
לפי הדרכות המחנכים. למרות הכל, החברת
איחכם.

משחק אסור
הנתיב מרשימותיו של עמוס קינר, כי
מדור משחקים אסורים, הרשו לי להוסיף
משחק אחד לסדרה. מותר או אסור?
באחד המושבים היה חמור שקראו לו
ברוך אבול. מרוץ: ראש חמור. הוא נקרא
כך מפני שבאמת היה לו ראש חמור. היה
לו ראש גדול מאוד שהכיל בקרבו הרבה
חכמה והבונה אנושית. הוא ידע לרבר
ואפילו לקרוא בלי נקודות, אבל כשהנישו
לו לאכול תבן או שעורה הוא בוש לחם
בחמאה. הספורו לו שאין כיום חמאה כי
מדינה. הוא הבינו, לא נער אפילו נערת
אחת והסתפק בפעם תרד. הוא אחר ראו
את החמור מוטל ברחוב, כמעט נוסס. למען
האמת ראו רק את ראשו הגדול, כי שאר
חלק גופו היו מוצמקים מאוד. שאלו אותו
מה שלומו אך הוא השיב כי הוא מצטער
מאוד, אבל אין עוד ביכולתו לשרת את
בני האדם, רצו לתת לו קצת שעורים, אך
הוא בוש לחם בחמאה. נתנו לו, הוא אכל.
קם והתחיל לנעור.

משך עתיק
התפארות הרב שלמה גורן כאילו ניצחה
הדת כאשר באו רק ספורנטים הדיים לי
הרצאתו (העולם הזה 1012). מוכיחה לי
את משל אויפוס על חמור, להבדיל אלא
אלפי הכרעות, שמשענו גופו לא הפיקו
ריה טוב ביותר, והתרברב: ראו כמה ניבור
אני, כולם בורחים מפני.

נשואי תערובת
בעקבות מאמר שהופיע בעתון ערב, י
שתיאר את נשואיהו של יהודיות לערבים
כאסון לאומי, הנני רוצה לאמר שאני רואה
את הדבר באור אחר לגמרי, אני חושב ש
נשואים כאלה תורמים לחיי שלום והבנה
בין לאומים ודתות שונים, וגם אצלנו הם
יכולים להיות רק לכרחה. במרס אם ילדיה
של הנשואים ימצאו את דרכם לצה"ל ויהיו
נאמנים למדינה, לדעת, המדינה צריכה
לקבוע פרס לנשואים מפיו זה, בצירוף סכת
ברכה מעוטרת יפה, כהתייחסו של נשוא
המדינה.

נהג, עצור!
היות ועתונכם הוא הפופולרי ביותר במ
דינה ורבים הם קוראיו, החלטתי לפנות
אליכם בבקשת פרסום ועזרה באחת הבעיות
המאובות ביותר של כל חייל בצה"ל.
בעית הסרספים, במלחמת סיני וזמן קצר
לאחריה, זכו כל החיילים ליחס אוהד מצד
אזרחי המדינה, וידעו להעריכו כיאות, ומה
מזור שאך נדמו קולות התותחים והסכנה
רחקה מעליהם — אנו נתקלים באדישות
קשה מצד אותם אזרחים.
הנני פונה כאן אל האבות של חיילינו,
בעלי המכוניות, שיזכרו שלכל חייל יש
בית והורים והרגשתם של כל ההורים שזה
להרגשתם של הבהורים בעלי המכוניות, ברנע
שכנס חוזר הביתה לחופשה קצרה, מיותר
לציין כי הנכבדות האחרונות בתחבורה צמי
עמו כמעט אסא את הסיכונים למרספים
משום כך היו נא אתם, האבות, ראשוניכ
במצוות הסעת החיילים.

סימונסן והשורה
בכתבתכם, "בעמם השלישית" (העולם הזה
1002) בתחום כי אני מופיע במשפט כנאשם.
ע. בוגוריוו לבין שורת הסתנדרים כנאשם.
בעוד שהאמת היא כי אני מופיע בו כנח
בע. כמו כי אין זה נכון כי פרשתי מן
השורה כחמאה על פעולתה נגד י. רפאל.
בין השאר, לכסף כותבים אתם כי נודע
שימוסורו נמצא מו"ל לספריו המו"ל מוסר
הרב קוק — ומנהל י. רפאל.
הוסר הרב קוק קיבל על עצמו להוציא
לאור את ספרי לפני למעלה משנתיים וחצי.
ותחם אתי על חוזה כנידון, אשר תארכו
כדי בניסן תש"ד, שעה שפרס עמרתי בכל
קשר עם שורת הסתנדרים. הרפסת הספר
נשלמה לפני חצי שנה בקירוב.
העמרת חרברים כאילו יש מסוכין בין
פעולתי הציבורית לבין הענות האסור הנ"ל
לכלל את ספרי לפרסום, אינה הולמת את
המצויאות.

העולם הזה
העולם הזה מצטער אם נוצר הרושם
הטוטעה כי לד"ר סימונסן היו מניעים
בלתי הוגנים לפרישתו משורת הסתנדרים,
ואם התקבל הרושם המוטעה כאילו ד"ר
סימונסן פרש משורת הסתנדרים בשל
התנגדותו להזכרתה עלידי השורה של
שערוניה בקשר לחי"כ יצחק רפאל, וכאילו
קיבל פיצוי עליכך באמצעות פירסום ספרי
עלידי מוסר הרב קוק, שבאשון עומד חי"כ
רפאל. העולם הזה מצטער על המטעות
לגופו בכתבה זו ועל הנזק שעלול היה ל
היגרם לשמו הטוב של ד"ר סימונסן, ב
של הרושם המוטעה כאילו יש מסוכין בין
פעילותו הציבורית לבין עבודתו המדעית.

האויב המהוו
אחד מן הלפחים החשובים ביותר שלמר
העציר העברי במערכות סיני, הוא לא ספק
הכרת דמות ירוקנו של הערבי — פנישה
שהכביעה חותמה על הלך מחשבתם של
רבים, אשר עד תיום לא הכירו את הערבי.
מאחר שהנני סורא קבוע של העולם הזה,
חושפתני לא במעם מנישתו אל הבעיה ה
ערבית, מבלתי את דמות האדם הערבי כי
מתכונת שהועלתה לפני, והאמנות באפשרות
של ימינו קיצוני ביחסים בין ישראל לי
שכנותיה.

מכתבים
ווכרים איד לפי דעתו של בי נ"י עו
שים עתון: "לוחמים אנשים, מסלמים להם
מסכורת וחו"ל ואיד עושים מסללה לפי
ועצמם? לוחמים אנשים..."
דניאל אמיתי, חיפה
כתבתם על החזרה מטיראן (העולם הזה
1018) כתבה פסוצת בלוי צילויים יחון
שזה שייך למינוי מפרץ שלמה, אולם מה
קשר לטיראן? חוז מכמה טיולים של חיי

נחיתת צה"ל לאי טיראן
ערך לחופש הפרס, ולהבשיר את הקרקע
לביטול הגיונים התיצוניים של חופש הדי
בור וההתארגנות, עד שיהרם היסוד היהודי
המאפשר קיום של משטר דמוקרטי —
החופש למחוז ביקורת ציבורית.
התודשים הקרובים יהיו חודשי מיבחן
מכריע לגבי אורחי המדינה, חודשים אשר
בהם קורא דבר במאמרו הראשי, להשיב
מלחמה שער"ה — משפט הכתוב במייב
הסגנון של ההסתה הפרועה והסרת האחריות.
העולם הזה נמנע תמיד מלהשתמש ב
בטריהסתה כאלה, בידעו כי הם עלולים
המטי אסון על המדינה ועל עתידה. העולם
הזה גם יצא תמיד נגד הפעלת טירור, ולא
מתוך התחסדות נוסח דבר, שלושה מעורכיו
היו קרבנות הטירור הפוליטי, הם חזו
בשרשם לאן יכולים להוביל משפטים כמו
זה שבמאמרו הראשי של דבר.

משטרה פרטית
התנהגות מנהיגי שתי מפלגות הפועלים,
ס"מ ולאחרונה העבודה, בקשר לאסון ה
נסינה (העולם הזה 1012), הוכיחה שהו
לא יותר טובות מאשר כל מפלגה אחרת
בישראל — כולן רואות בכסאות משרה
ולא אמצעי להשגת משרה.
דניאל נדיב, ירושלים
חירות הינה מפלגה הניזונה ממתיוחות
ואוישקם, ומנסה לנצל את כשלונות המס
שלד והעם כדי לעורר תהוה ובהוה במדינה,
ולתירחק קרוב יותר לקצרת החלוקה, לי
מפלגת המיסמאות הרי הסיסמא המתאימה
ביותר היא: "אום סיני לחיילינו — עוד
דולר למפלגתנו!"

מפלגה הרואה את עצמה כמפלגת אלטר
סביבה לשלטון, וקוקה לא רק לחזון —
היא וקוקה גם לשמון. אמנם המציאות
הזכיחה משפלה המיוסדת על סרת ה
כקפ מפורדת אם אמ את הקרקע שלליה
היא עומדת, וסופה לרשת כליוו. אולם ה
סגנון הרווי אירוניה שנקטתם כלפי תנו
עה החירות (העולם הזה 1013), רחוק מלי
אפיין את דמותו של העולם הזה, לפי שיש
ברורש שכל בקדקד יבין שהקרקע האוביני
סיני מתחיל להיות מכס והלאה...

ההפגנת חירות בירושלים נויס, מחוץ
לישוקים הרגילים, גם פועלי מחץ מתופה
וכן בני נוער מתעלות נוער שמאליות
ומישובי הפרודור בירושלים, רובם של



נחיתת צה"ל לאי טיראן

עקבות בחור
בקשר לספורו של סגן שמשון עומר יי
התפרסם בעתונכם, זה לא נכון שהתנדד
שלו כבש את אבו עיילה, אלא נדרר הפנקים
שלנו ואין אדם בעולם שיכול לערער על
כך. הנוד שלו כמעט ולא הריוה את, אלא
מילא תפקידו המיוח והבחתם. אין עיני
צרה בסגן הנ"ל, אבל קצת כבוד.

האויב המהוו
עקבות בחור הוא סיפור המלחמה הטוב
ביותר שקראתי עד כה בעתונות הישראלית,
לאחר מלחמת סיני, אני סבור שהוא מבטא
באופן יוצא מכלל את דמותו והרגישו
של החייל הישראלי בשנת חיי"ו. קטע
הסיים על 17 טורעות האבל חססנות
החיל טשט רכפות מניו.

האויב המהוו
אחד מן הלפחים החשובים ביותר שלמר
העציר העברי במערכות סיני, הוא לא ספק
הכרת דמות ירוקנו של הערבי — פנישה
שהכביעה חותמה על הלך מחשבתם של
רבים, אשר עד תיום לא הכירו את הערבי.
מאחר שהנני סורא קבוע של העולם הזה,
חושפתני לא במעם מנישתו אל הבעיה ה
ערבית, מבלתי את דמות האדם הערבי כי
מתכונת שהועלתה לפני, והאמנות באפשרות
של ימינו קיצוני ביחסים בין ישראל לי
שכנותיה.

האויב המהוו
אחד מן הלפחים החשובים ביותר שלמר
העציר העברי במערכות סיני, הוא לא ספק
הכרת דמות ירוקנו של הערבי — פנישה
שהכביעה חותמה על הלך מחשבתם של
רבים, אשר עד תיום לא הכירו את הערבי.
מאחר שהנני סורא קבוע של העולם הזה,
חושפתני לא במעם מנישתו אל הבעיה ה
ערבית, מבלתי את דמות האדם הערבי כי
מתכונת שהועלתה לפני, והאמנות באפשרות
של ימינו קיצוני ביחסים בין ישראל לי
שכנותיה.

האויב המהוו
אחד מן הלפחים החשובים ביותר שלמר
העציר העברי במערכות סיני, הוא לא ספק
הכרת דמות ירוקנו של הערבי — פנישה
שהכביעה חותמה על הלך מחשבתם של
רבים, אשר עד תיום לא הכירו את הערבי.
מאחר שהנני סורא קבוע של העולם הזה,
חושפתני לא במעם מנישתו אל הבעיה ה
ערבית, מבלתי את דמות האדם הערבי כי
מתכונת שהועלתה לפני, והאמנות באפשרות
של ימינו קיצוני ביחסים בין ישראל לי
שכנותיה.

האויב המהוו
אחד מן הלפחים החשובים ביותר שלמר
העציר העברי במערכות סיני, הוא לא ספק
הכרת דמות ירוקנו של הערבי — פנישה
שהכביעה חותמה על הלך מחשבתם של
רבים, אשר עד תיום לא הכירו את הערבי.
מאחר שהנני סורא קבוע של העולם הזה,
חושפתני לא במעם מנישתו אל הבעיה ה
ערבית, מבלתי את דמות האדם הערבי כי
מתכונת שהועלתה לפני, והאמנות באפשרות
של ימינו קיצוני ביחסים בין ישראל לי
שכנותיה.